

OVERWINNEND GELOOF

1. Kracht van Jezus

De Opstandingkracht

De grootste krachtsexplosie van alle tijden vond plaats toen Jezus opstond uit het graf. Daarmee heeft Jezus bewezen dat Hij inderdaad de overwinning heeft behaald over zonde en dood. Zonder opstanding zou Jezus alleen een martelaar zijn geweest van zijn overtuiging. Door zijn opstanding heeft Hij Gods macht en kracht getoond (Rom.1:4). Opstanding en kracht zijn begrippen die bij elkaar horen. In de brieven van Paulus en Petrus lezen we steeds dat ze sterk de nadruk leggen op Jezus' opstanding: Hij is vooral de opgestane Heer.

De Verheerlijkte Heer

Doordat we in de Bijbel uitvoerige beschrijvingen lezen van wat Jezus heeft gedaan en gezegd toen Hij op aarde was, is ons beeld van Jezus vooral daardoor gevormd. Als we aan Jezus denken, dan zien we Hem als het ware zoals Hij in die tijd was. En toch was dat de minst glorieuze tijd uit het leven van Jezus, de periode van vernedering en lijden en dat is NIET de werkelijkheid van vandaag. Na zijn opstanding is Jezus teruggegaan naar de hemel, waar Hij de allerhoogste machtspositie heeft ingenomen als Gods rechterhand. Jezus kon dan ook naar waarheid zeggen:

"... Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde" (Matteüs 28:18)

Glorie en kracht

Het licht van scheppingsdag 1 is niet alleen een beeld van wedergeboorte, verlichting van verstand en vrede in het hart (dag 2), maar ook een beeld van goddelijke glorie en kracht.

1. Toen de boodschapperengel aan de herders verscheen om de geboorte van Jezus aan te kondigen, straalde hij een intens licht uit, want we lezen dat "de heerlijkheid des Heren" hen omstraalde, het was de hemelse glorie van de pasgeboren Koning (Luc.2:9). De herders werden doodsbenuwd toen ze hem zagen.
2. Bij de "verheerlijking op de berg" zagen drie discipelen Jezus zoals Hij werkelijk was. zijn gezicht straalde als de zon en zijn klederen werden wit als het licht" (Mat.17:2). De discipelen vielen op de grond van vrees.
3. Toen Johannes op Patmos een verschijning van de Here Jezus kreeg, beschreef hij dat als volgt "zijn ogen waren als een vuurvlam ... en zijn aanzien was gelijk de zon straalt in haar kracht." (Op.1:14-16). Johannes viel als dood op de grond.

De kracht van Jezus beschikbaar voor alle gelovigen

Diezelfde ontzagwekkende Heer staat aan onze zijde als gelovigen. Als satan Hem door ons heen ziet, beeft hij van angst. Met Jezus bij ons kan ons niets overkomen dat ons werkelijk schade doet! Jezus is machtiger dan elke macht in het heelal. Jezus helpt ons ook om de overwinning te behalen bij de innerlijke strijd. De kracht van Jezus is bovennatuurlijk van aard en is oneindig veel krachtiger dan

onze eigen wilskracht of daadkracht. In dit studiedeel zullen we ons beperken tot de volgende aspecten van de kracht van Jezus:

- kracht om te overwinnen in innerlijke strijd (Rom.8:13; Ef.6:17)
- kracht bij het volgen van Christus (Ef.3:16; Fil.1:19)

Het eerste wonder dat God na de komst van de Heilige Geest door gelovigen heeft gedaan was de genezing van een verlamde man (Hand.3:1-10). Zoiets heeft betekenis. God wil gelovigen bevrijden van de verlamdende invloed van negatief denken en gebondenheid aan de verlangens van het vlees. De kracht van de opstanding van Jezus is beschikbaar voor iedere gelovige. Ben je "geestelijk" verlamd? Denk dan aan de woorden van Petrus:

"...in de naam van Jezus Christus, de Nazoreeër: Wandel!" (Handelingen 3:6)

Kenmerk van de ware gelovige

De kracht van Jezus doet een gelovige uitstijgen boven zichzelf. De mate waarin die kracht zich in je leven manifesteert laat zien hoe je geloofsleven er bij staat. De kracht van Jezus in je leven toont de echtheid van je geloof. Andersom ook. Als er geen kracht in je leven is, dan leef je niet uit geloof. Dan is je christen-zijn niet verder gekomen dan het beoefenen van een religie. Een naamchristen kan in het voorportaal van Gods Koninkrijk leven als trouw kerklid. Hij kan alle liederen meezingen tijdens de samenkomst, dagelijks in de Bijbel lezen en nog heel veel andere christelijke dingen doen. De toetssteen voor echt christen-zijn is de mate waarin Zijn kracht zich in en door hem kan manifesteren. Daarom zegt Paulus over gemeenteleden die zichzelf nogal belangrijk vinden:

"Sommigen ... blazen hoog van de toren ... Maar binnenkort kom ik bij u ... Dan wil ik wel eens zien of die grootsprekers iets presteren. Want waar God werkt, is het niet een kwestie van woorden, maar van kracht." (1 Korintiërs 4:18-20 HET BOEK)

Ontvankelijkheid voor de kracht van Jezus

Geloof in de opstandingskracht van Jezus hoort bij de nieuwe natuur van elke gelovige. Geloof in eigen kracht hoort bij de oude natuur. Bijbels geloof begint met ongelof in jezelf, waardoor je ontvankelijk bent voor de kracht van Jezus. Deze ontvankelijke houding heeft de volgende ingrediënten:

- een besef van eigen zwakheid en afhankelijkheid van God
- een bewuste keuze om de eigen wil aan die van God te onderwerpen (geloofsovergave)
- een nederige levenshouding

2. Nederigheid

Als gelovige zijn wij volkomen afhankelijk van de Here.

Naast dit besef van afhankelijkheid en een bewuste keuze om de eigen wil aan die van God te onderwerpen is een levenshouding nodig om klein te willen zijn ten opzichte van Jezus. Dat is een houding van gepaste nederigheid.

Voorbeeld van Jezus

Jezus' vernedering begon bij zijn geboorte en eindigde bij zijn sterven (Fil.2:8). Daarom heeft God Hem de allerhoogste positie in het Koninkrijk waardig gekeurd (Fil.2:9-11). Paulus legde uit dat apostelen, die het hoogste gezag in de Gemeente hebben, de laagste plaats hebben gekregen. Ze zijn een schouwspel voor de wereld, worden uitgescholden en worden vervolgd . (1Kor.4:9-13). Ze zijn daardoor bij uitstek navolgers van Jezus geworden.

Wil je graag een hoge positie in Gods Koninkrijk? Dat kan, maar wees bereid om de prijs te betalen en kies voor de weg van nederigheid.

Trots en eerzucht inleveren

Het kost vaak zoveel moeite om onze eigen trots en eerzucht in te leveren. We willen zelf wat zijn. We hebben ons leven lang geleerd om wat te worden. Daarvoor hebben we een schoolopleiding gevolgd en vaak ook een beroepsopleiding. In ons werk proberen we vooruit te komen, want dat zit gewoon in ons. We zijn ons leven lang bezig om onszelf te ontwikkelen en daarbij hoort een zekere gezonde eerzucht. Maar die eerzucht verwordt bijna altijd tot een opgekweekte ego, een gevoel van onafhankelijkheid waar we veel waarde aan hechten. Om die jarenlang aangekweekte instelling om te buigen is geen kleinigheid en veroorzaakt veel innerlijke strijd, vooral bij mannen.

Zachtmoedig en nederig

Jezus zei:

"Leert van mij, want ik ben zachtmoedig en nederig van hart." (Matteüs 11:29)

Jezus wil ons zachtmoedigheid en nederigheid leren. Dat betekent niet dat we een zachtgekookt eitje moeten worden, maar dat we niet langer op onze rechten gaan staan. De meeste zaken waar wij ons over opwinden, hebben te maken met het feit dat we vinden dat onze rechten worden aangetast. Iemand dringt voor als je in de rij staat, iemand trekt net iets sneller op bij een stoplicht dan jij, je raakt iets kwijt waar je aan gehecht bent, je werk mislukt, iemand heeft kritiek op wat je doet. Allemaal voorbeelden, waarbij je eigen ik gaat sputteren. Je meent recht te hebben op iets, en de omstandigheden of andere mensen zitten je tegen...

Jezus zegt: "leer van Mij". Ben je daartoe bereid?

3. Israëls nederlaag door ongeloof

Land in zicht

Het volk Israël heeft na de bevrijding uit de slavernij in Egypte veertig jaar in de woestijn doorgebracht. Verreweg de meeste mensen die uit Egypte verlost werden, zijn in de woestijn gestorven en hebben nooit het beloofde land gezien. Het was nooit Gods bedoeling geweest dat die woestijnperiode zo lang zou duren. God wilde al na enkele jaren dat het volk Kanaän zou gaan veroveren. Wel zat het beloofde land barstens vol met vijanden, die niet bepaald de rode loper uitlegden om hen welkom te heten. De Israëlieten wilden spionnen uitsturen om een "onafhankelijk onderzoek" te verrichten naar de condities in Kanaän om op grond van het onderzoeksrapport te beslissen wat ze zouden doen (Deut.1:20-22). Dat is op zich zelf geen goede zaak geweest, ondanks dat God het plan goedkeurde. Het volk had immers Gods belofte en dat zou genoeg moeten zijn.

Toen de spionnen hun eindrapport presenteerden, bleek dat bijna iedereen terugdeinsde voor de invasie van Kanaän. De Israëlieten gingen alleen af op de zichtbare barrières en hielden geen enkele rekening met Gods bovennatuurlijke hulp, die ze al in zoveel opzichten hadden ervaren. Ze waren overladen met ervaringen van Gods hulp en kracht. Ze hadden Gods Woord op

spectaculaire wijze ontvangen inclusief duidelijke beloften over de verovering van het beloofde land, en toch Zo zien we dat het niet genoeg is om geestelijke ervaringen te hebben meegemaakt en geestelijke kennis te hebben opgedaan. Het komt er uiteindelijk op aan of we in staat zijn een stap in het geloof te zetten. Pas dan leveren ervaringen en kennis iets op.

Gods beloften: geen gespreid bedje

De meeste gelovigen verwachten dat God al zijn beloften in onze handen stopt, zonder dat we er iets voor hoeven doen. En als God ons niet geeft wat we verwachten gaan we klagen en zeuren en zelfs God verwijten dat Hij niet aan onze verwachtingen voldoet. Maar onthoud één ding: de meeste beloften moeten we in geloof aannemen en dat kan nog wel eens wat strijd kosten. Het zijn namelijk geestelijke beloften en om iets uit de geestelijke wereld naar de stoffelijke wereld te krijgen is er een geestelijke daad nodig: geloof. Geloof is de sleutel, waarmee we de toegang hebben tot al de hemelse bronnen.

In de woestijn blijven ronddolen

Toen het er op aankwam heeft het volk Israël in koppig ongeloof er voor gekozen om NIET het beloofde land binnen te gaan. Ze klaagden:

"Och, waren wij in het land Egypte of in de woestijn gestorven, of waren we in deze woestijn gestorven! ..." (Numeri 14:2)

Toen heeft God hen gegeven waar ze om vroegen: hun leven lang mochten ze in de woestijn ronddobberen en uiteindelijk mochten ze er sterven zonder hun doel te hebben bereikt. God dwingt je nooit tot geloofsdaden en dringt zijn beloften niet aan je op. Hij geeft je rijkere beloften dan je voor mogelijk houdt, maar het hangt van jezelf af in hoeverre die beloften in je leven tot werkelijkheid zullen worden.

Blijven steken in de tweede scheppingsdag

In geestelijke zin zijn er helaas hele volksstammen gelovigen, die hun leven lang in scheppingsdag 2 blijven hangen. Ze willen in de kerk hun natje en droogje ontvangen. Ze willen pastorale zorg ontvangen als ze het moeilijk hebben, maar ze komen zelden of nooit tot echte overwinning. Hun leven ziet er dan ook niet veel anders uit dan dat van ongelovigen, behalve dat ze naar de kerk gaan en zich in sommige opzichten wat fatsoenlijker gedragen. Maar in diepste wezen zijn het onveranderde mensen gebleven, die op en neer gaan met de levensomstandigheden en zich laten leiden door hun menselijke verlangens en gedachten. God beleefde geen vreugde aan de Israëlieten die door ongeloof niet het beloofde land in konden gaan. Zo denk ik ook niet dat God vreugde heeft in al die kerkmensen, waarbij scheppingsdag 3 nog niet is doorgebroken, ook al hebben ze er alle kansen voor gehad.

Krachteloze woestijngelovigen

Ook onze geestelijke leiders zijn daar in zekere zin voor verantwoordelijk. In veel kerken worden Gods geboden haarfijn uitgelegd, maar is er geen prediking of voorbeeldstelling van overwinning door de kracht van de Heilige Geest. Typerend voor zulke kringen is een ouderwetse spreuk die sommigen van ons misschien nog wel kennen: "niet klagen, maar dragen en bidden om kracht". Het is typisch een spreuk voor krachteloze woestijngelovigen, die het christen-zijn meer als een opgave dan als een vreugde beschouwen, terwijl ze gelaten rond lopen te sjokken totdat ze aan het einde van hun leven (hopelijk!) naar de hemel gaan. Het is een leven van steeds proberen en telkens struikelen zonder uitzicht op verbetering.

Waarom dat zuchtende gebed om overwinningskracht, terwijl je de belofte van de Heilige Geest hebt dat Hij altijd bij je is? Geloof zegt niet: "Heer, geef mij toch alstublieft een beetje kracht, want ik voel me zo slap". Geloof neemt Gods beloften aan en zegt: "Heer dank U voor uw

voortdurende aanwezigheid in mijn leven en voor uw kracht. Daardoor zet ik in vertrouwen die stap die ik zonder U nooit zou durven zetten". Er was geloof nodig om tot wedergeboorte te komen (scheppingsdag 1) en om daardoor zekerheid van behoud te krijgen. Evenzo is er geloof nodig om van de tweede naar de derde scheppingsdag te komen om tot overwinning te komen. Geloof heeft niets te maken met overmoed, eigendunk of menselijke prestatiedrang, maar wel met afhankelijkheid van God en in geloof aannemen van wat God royaal heeft toegezegd en aangereikt.

4. Israël overwint door geloof

Overzicht geschiedenis van het volk Israël

In de vroegste geschiedenis van het volk Israël herkennen we verschillende perioden, die afbeeldingen zijn van ontwikkelingsfasen in het geestelijke leven van nieuwtestamentische gelovigen (jeugdfase). Hier volgt een overzicht:

Periode	Ontwikkelings-fase bij de mens	Scheppings-dag	Geestelijke betekenis
Verlossing uit Egypte	geboorte	1. licht	bekering en wedergeboorte
Tocht door de woestijn	kinderjaren	2a. lucht	leren leven volgens Gods leefregels
		2b. water	leren omgaan met beproevingen en verlangens
Verovering van Kanaän	adolescentie	3a. vasteland	leren overwinnen door het geloof
		3b. plantengroei	geestelijk vrucht dragen

In het bijbelboek Jozua wordt de verovering van het beloofde land Kanaän door het volk Israël uitvoerig beschreven. Daaruit kunnen we veel lessen leren over de overwinning in de innerlijke strijd die zo kenmerkend is voor scheppingsdag 3. We beperken ons daarbij tot enkele principes.

Stap 1 - Gods belofte aannemen

Van tevoren gaf Mozes aan Jozua de taak om als leider van het volk Israël de Jordaan over te trekken en het beloofde land in bezit te nemen. Daarbij gaf hij de volgende belofte van God door: *"Want de Here zelf zal voor u uit trekken, Hij zelf zal met u zijn, Hij zal u niet begeven en u niet verlaten, vrees niet en word niet verschrikt."* (Deuteronomium 31:8)

Later lezen we hoe God dezelfde opdracht tegen Jozua zelf uitsprak en er een belofte aan toevoegde:

"... trek over de Jordaan hier, gij en dit gehele volk, naar het land, dat Ik hun, de Israëlieten, geven zal. Elke plaats die uw voetzool betreden zal, geef ik ulieden..." (Jozua 1:2-3)

Door het geloof neem je Gods beloften in bezit. Als het volk geen stap zou verzetten, zouden ze geen vierkante millimeter grondgebied krijgen, ondanks dat het aan hen beloofd was. Als het volk het HELE beloofde land in geloof zou betreden, zouden ze ALLES krijgen.

Is het u ooit opgevallen dat het beloofde land veel groter was dan dat het volk Israël ooit heeft bewoond? Het strekte zich uit van de woestijn in het zuiden tot de Libanon in het noorden; van de rivier de Eufraat in het oosten tot de Middellandse zee in het westen (Joz.1:4). Dit is een illustratie van een heel belangrijk geestelijk principe. De mate van overwinning in je leven hangt af van de mate waarin je in geloof vastgrijpt wat God je heeft aangereikt. En God reikt meestal meer aan dan je geloofsoog kan overzien, nooit minder! Ook had God tevoren gezegd, dat de volken die de Israëlieten uit Kanaän moesten verdrijven, machtiger waren dan zichzelf. Besef daarom steeds dat innerlijke strijd onze eigen kracht te boven gaat. Achter de zuigkracht van onze ik-gerichte oude natuur zit niemand minder dan satan en zijn handlangers, en die zijn eenvoudigweg te sterk voor ons, tenminste zonder hulp van Boven.

Stap 2 - De grens over

Het volk Israël kwam aan de oostelijke grens van het land Kanaän, zodat ze eerst de rivier de Jordaan over moesten steken. Dat was een geduchte hindernis. Het doet ons denken aan de Schelfzee, die ook zo'n barrière was. Het volk moest destijds eerst door de Schelfzee heen om een bevrijd volk te worden. De nieuwtestamentische betekenis van deze eerste doortocht is: wedergeboorte (scheppingsdag 1) en het begin van de woestijntocht (scheppingsdag 2). Het oversteken van de Jordaan kunnen we vergelijken met de overgang tussen de kindertijd en de adolescentie in het geestelijke groeiproces van de gelovige (overgang tussen scheppingsdag 2 en 3).

De Jordaan kon pas worden overgestoken nadat God een wonder deed: eerst moest het water van de Jordaan wegvloeien, zodat de droge rivierbedding tevoorschijn kwam (Jozua 3-4). We zien hier hetzelfde beeld als van het droge land dat zichtbaar wordt op de derde scheppingsdag in Genesis 1. We kunnen pas overwinnen als de lessen van scheppingsdag 2 geleerd zijn, dus als gevoelens geen overheersende rol meer spelen, maar dat we ons laten leiden door zuivere gedachten, die verlicht zijn door Gods waarheid. Vervolgens moeten stappen gezet worden in geloof om tot overwinning te komen. In de praktijk betekent dit: biddend besluiten om samen met Jezus je probleemvijand aan te pakken, hem als het ware de oorlog te verklaren en vastbesloten te zijn om in zijn kracht door te gaan tot de overwinning is behaald.

Bij de doortocht door de drooggevalle Jordaan ging de ark voorop, gedragen door de priesters. Dezen bleven in de rivierbedding staan totdat het hele volk was overgetrokken. Overduidelijk wilde God benadrukken dat alle stappen tot overwinning gezet worden in afhankelijkheid van Hem.

Stap 3 - Verovering van Jericho

Bij de stad Jericho moest het volk Israël eerst zeven dagen zwijgend om de stad lopen en op de zevende dag juichen in het geloof dat God de overwinning over de stad heeft behaald (Jozua 6). Het volk juichte en de sterke stadsmuren stortten in zodat de stad zonder veel moeite kon worden ingenomen. Zonder het "juichen in geloof" zou Jericho niet gevallen zijn (Heb.11:30). De geestelijke betekenis is niet zo moeilijk te vatten. Het juichen is iets heel anders dan bidden om overwinning. Een gebed om overwinning is vrij zinloos, omdat het geen geloofsgebed is. Nee, je moet niet bidden om overwinning, maar gaan stáán in de overwinning. Overwinning is geen doel, maar uitgangspunt. Je mag de overwinning over je probleemvijand proclameren in de naam van Jezus. Begrijp je het verschil?

Maar let op, met juichen alleen werd de stad niet ingenomen. Alleen de muren waren nog maar gevallen. De Israëlieten moesten vervolgens met het zwaard in de hand de vijandelijke bewoners doden, de buit binnenhalen (die overigens voor God zelf bestemd was) en de stad vernietigen. De

overwinning proclameren over je probleemvijand is het begin, maar daarna moeten concrete daden verricht worden om hem definitief te verslaan. Voorbeelden:

- Als je bijvoorbeeld moet vechten tegen je rookverslaving, neem er dan biddend afstand van, proclameer de nieuwe vrijheid die je uit Gods hand hebt aangepakt en ... gooi al je rookgerei weg, desnoods met enig ceremonieel.
- Als je moet vechten tegen gevoelens en gedachten van minderwaardigheid, spreek tegenover God plechtig uit dat je een waardevol persoon bent omdat God dat heeft gezegd. Om de volledige overwinning te behalen neem je die gedachte "in bezit": je spreekt die gedachte dagelijks in geloof uit totdat de negatieve gedachten helemaal achterwege blijven. Doe ter ondersteuning iets om je nieuwe besef van eigenwaarde te onderstrepen. Voor mijn part koop je een nieuw kledingstuk om er extra flitsend uit te zien, ik noem maar iets.

Nogmaals: in geloof woorden uitspreken tegenover God en die laten volgen door concrete daden.

Stap 4 - Doorvechten

Je moet in geestelijke zin niet een enkel gevecht winnen, maar een hele oorlog en die wordt vaak op meerdere fronten gevoerd. Je vijand is niet in één keer verslagen. In het bijbelboek Jozua zien we hoe Jozua en de Israëlieten steeds beter in staat waren om te vechten en te overwinnen. Ze maakten in het begin ook een paar ernstige fouten, eerst bij Ai (Joz.7) en later lieten ze zich door de Gibeonieten misleiden (Joz.9). Dat overkomt u en mij evengoed bij de innerlijke strijd. Maar wees niet ontmoedigd als het een keer fout gaat. Blijf niet bij de pakken neerzitten en strijd tot de oorlog gewonnen is.

Volhouden is uiteindelijk de beslissende factor. De verovering van Israël heeft veel inspanning en doorzettingskracht gekost (Joz.10-11). Er was volharding nodig, een lange adem. Zo is het ook in geestelijke zin. Je hebt vaak volharding nodig om te verkrijgen wat God je heeft beloofd (Heb.10:36). Sommige beloften worden pijlsnel vervuld, andere langzaam. God blijft nog altijd degene die beloften daadwerkelijk in vervulling brengt en God bepaalt dus het hoe en wanneer. Het resultaat van de overwinning van Israël was dat ze als volk zich konden vestigen in het beloofde land. Het was hún land geworden en in dat nieuwe, goede land konden ze eindelijk rust vinden, het land bewerken en de vruchten oogsten. Na de innerlijke strijd kunnen we genieten van de vernieuwing, van de nieuwe vrijheid die God in ons leven heeft bewerkstelligd. God heeft nieuwe ruimte gegeven, een verdiepte relatie met Hemzelf en een merkbare groei in ons geloof, zodat we tegen een stootje kun

5. Overwinning kost strijd

Geen overwinning zonder strijd

We kennen allemaal de geweldige overwinningswoorden uit Romeinen 8:

"Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad. Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here." (Romeinen 8:37-39)

Het zijn inderdaad geweldige woorden, maar ... wat doen we ermee? "Wij zijn meer dan overwinnaars!" is een Opwekkingslied dat door vele christenen uit volle borst gezongen wordt, al of niet bijgestaan door een swingende praise-band. Maar als je hen een voor een vraagt waarin ze de afgelopen maand hebben overwonnen, zou het wel eens heel stil kunnen worden. Kennelijk zijn deze woorden voor veel gelovigen mooie theorie en peptalk, maar geen praktijk. Geloven ze soms dat ze geen problemen hoeven te verwachten omdat Jezus overwinnaar is?

De werkelijkheid is ontvullend. Er bestaat namelijk geen overwinning zonder strijd. Hebben we eigenlijk wel door dat ons leven een strijdperk is? Of zijn we zo gewend onze innerlijke conflicten uit de weg te gaan, dat we geen enkele strijd ervaren? Hebben we wel last van onze zondige gewoonten, of hebben we er vrede mee gesloten? Gods tegenstander probeert je constant op je zwakke plekken aan te vallen en tot zonde of wanhoop te verleiden. Zijn doel is duidelijk: hij wil je van God aftrekken en je leven vernietigen. Merk je daar iets van?

Overwinnen over wat?

Misschien ken je de volgende uitspraak van David wel:

"Met Gods hulp spring ik over een muur." (Psalm 18:30)

Wat is er voor nodig om over een muur te kunnen springen? Een predikant stelde die vraag eens op een bijbelstudie, en er kwamen allerlei prachtige antwoorden, totdat iemand zei: "een muur!" En zo is het. Als je zo graag een overwinnaar wilt zijn, moet je eens kijken welke muren in jouw leven een barrière vormen voor de doorwerking van Gods wil. Denk eens aan de karaktereigenschap, waar je het meest mee worstelt. Of dat ene probleem waar je na lange tijd maar steeds niet uit komt. Of die beklemmende stroom gedachten waar je niet van los kunt komen. Daar heb je je muur.

Kies voor strijd

De volledige overwinning op al onze innerlijke conflicten is ons toegezegd. In die strijd kunnen er allerlei barrières zijn, sommige door eigen schuld, sommige door omstandigheden van buitenaf. Maar al die barrières moeten we een voor een aanpakken. Verklaar die barrières één voor één de oorlog in Jezus' naam (dus niet allemaal tegelijk!) en ga er in de kracht van de Heilige Geest tegenaan. Vergeet nooit dat Jezus aan het kruis de grootste overwinning aller tijden heeft behaald en dat die overwinningskracht ook in is. Jezus, de grote Overwinnaar, vecht naast u. Dus: samen er op af. Op uw initiatief (in geloof) en in Zijn kracht. We hebben al eerder gezegd: het Koninkrijk van God is niets voor watjes, maar voor mensen met een gezonde vechtlust. Is het u ooit opgevallen dat in het boek Numeri bij de eerste volkstelling (Num. 1) alleen de soldaten geteld werden en niet de overige Israëlieten? Waarom? Omdat het God te doen is om strijdende gelovigen. Dat zijn immers de enigen die het zullen volhouden en die de eindstreep zullen behalen...

Geestelijke adolescentie

De apostel Johannes heeft de volgende woorden geschreven, die niet door iedereen worden begrepen, maar die alles te maken hebben met de verschillende fasen in de geestelijke ontwikkeling:

"Ik schrijf u, kinderkens, want de zonden zijn u vergeven om zijns naams wil. Ik schrijf u, vaders, want gij kent Hem, die van den beginne is. Ik schrijf u, JONGELINGEN, want gij hebt de boze overwonnen." (1 Johannes 2:12-13)

Voor "kinderkens" in het geloof, pas wedergeboren gelovigen, is het van belang om goed te leren wat die wedergeboorte inhoudt. "Vaders" in het geloof zijn de volwassen gelovigen, voor wie het kennen van God belangrijker is dan al het andere. "Jongelingen" in het geloof worden gekenmerkt dat ze de overwinningskracht van Jezus hebben ontdekt en leren toepassen.

Overwinning door het geloof is het duidelijkste teken dat een gelovige de geestelijke adolescentiefase heeft bereikt heeft en goed op weg is om een volwassen gelovige te worden!

6. Overwinning door geloof

Geloof is altijd noodzakelijk om iets van God te ontvangen dat je zelf niet hebt of kunt opbrengen. Naast het besef van afhankelijkheid en zwakheid is geloof de tweede en beslissende voorwaarde om tot overwinning te komen in de innerlijke strijd.

Realiteit onder ogen zien

Geloof is niet blind voor de omstandigheden. Je komt gelovigen tegen die onder moeilijke omstandigheden vluchten uit de werkelijkheid en hun problemen toedekken met vrome bijbelteksten. Zo las ik eens over een algemeen bekende geestelijke leider in Nederland dat hij naar aanleiding van het overlijden van een van zijn kinderen nooit een traan had gelaten. De begrafenisdienst was een en al vreugde en glorie. Van zo'n verhaal krijg ik echt de kriebels. Dat is geen overwinning, maar pure ontkenning van de werkelijkheid waarin het kwetsbaar mens-zijn geen rol mag spelen. Jezus stond naast anderen te huilen bij het graf van zijn vriend Lazarus (Joh.11:33-35), willen wij het allemaal nóg beter doen dan Hij? Gelovigen die vinden dat ze altijd maar halleluja moeten roepen, wat hen ook overkomt, zijn niet echt. Ze komen vrijwel altijd in een kramp terecht. Nee, we moeten de barrières in ons leven goed onder ogen zien. Vanuit die positie kunnen we de strijd aangaan in het geloof dat God de overwinning zal behalen in de innerlijke strijd.

Niet blijven zeuren over eigen zwakheid

Je komt mensen tegen die nooit verder komen dan klagerig spreken over hun eigen zwakheid en "afhankelijkheid van God". Het ergste is dat ze dat van zichzelf nog vroom vinden ook. Als je alleen maar spreekt over je eigen zwakheid en afhankelijkheid, en niet in één adem spreekt over de overwinningskracht die Christus in je heeft gelegd als kind van God, dan is je geneuzel over afhankelijkheid alleen maar een uiting van ongelof. Besef van eigen zwakheid en geloof in de kracht van God horen onlosmakelijk bij elkaar in het leven van een gelovige. Spreek nooit over eigen zwakheid of afhankelijkheid zonder de kracht van God te noemen.

Geloof als voorwaarde tot herschepping

Gods genade is de basis voor het herscheppingswerk van God in het hart van de mens. Geloof is de enige voorwaarde om nieuw leven te ontvangen en om het te laten groeien. In de Bijbel zien we dat geloof een actieve levenshouding is, waarbij de totale mens op God gericht is. De belangrijkste aspecten van een levend geloof kunnen als volgt worden uitgedrukt:

zielsaspect	geloofsaspect	gebaseerd op
gevoel	geloofsvertrouwen	je eigen levenservaring en wat je hebt gezien in het leven van andere gelovigen
verstand	geloofszekerheid	je overtuiging dat Gods Woord de volle waarheid is en ook zijn uitwerking zal hebben in je leven
wil	geloofskeuze	je keuze om je eigen onafhankelijkheid, je eigen "kracht" en je te onderwerpen aan zijn wil
gedrag	geloofsgehoorzaamheid	je bereidheid om te handelen naar Gods wil

Geloof is de sleutel

Geloof is niet het product van menselijke wilskracht of van verstand en gevoel, iets wat je als mens zelf kunt opbrengen. De Bijbel noemt het een geschenk van God (Ef.2:9-10). Het groeit diepweg in het menselijke hart dat via de menselijke geest in verbinding staat met Gods Geest. God heeft je als het ware een sleutel aangereikt, waarmee je de deur kunt openen naar alles wat God in zijn Woord beloofd heeft. Geloof houdt in dat je die sleutel in het slot steekt, vol spanning over wat er daarna gaat gebeuren. In de Bijbel lezen we een belangrijke tekst over dit onderwerp:

"Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft: ons geloof. Wie is het, die de wereld overwint, dan wie gelooft, dat Jezus de Zoon van God is?" (1 Johannes 5:4-5)

Bergen verzetten

Het geloof in de oneindige kracht van de Zoon van God leidt tot de overwinning, en niet de eigen menselijke wilskracht die op de achtergrond misschien ook wel wordt ingeschakeld. Jezus zei: *"... indien gij een geloof hebt als een mosterdzaad, zult gij tot deze berg zeggen: verplaats u van hier daarheen en hij zal zich verplaatsen en niets zal u onmogelijk zijn."* (Matteüs 17:20) Dat is dus geloof dat bergen verzet. Iedereen kent wel verhalen over grote wonderen die zijn verricht door het geloof. Maar Gods Geest wil niet in de eerste plaats werken in het spectaculaire. De meeste bergen die verzet moet worden zijn ... de barrières in de harten van de gelovigen tegen een krachtiger doorwerking van Gods Geest. Het zijn de barrières van scheppingsdag 2, die op scheppingsdag 3a worden weggevoerd door de kracht van Jezus.

7. Volhouden in de strijd

Gedeeltelijke overwinning?

In Richteren 1:19-36 lezen we dat de Israëlieten bij de verovering van het beloofde land hele stukken grondgebied oversloegen. Op een gegeven moment vonden ze dat ze genoeg land hadden om er een leuk boerderijtje neer te zetten. En dus stopten ze met vechten. Maar de vijanden, die ze in hun midden overlieten, zouden hen later verleiden tot de meest gruwelijke, zondige gewoonten. Daardoor, zouden ze weer in de slavernij van zonden terechtkomen. Het boek Richteren is een trieste opsomming van vallen en opstaan, van oorlog en ellende die niet nodig was geweest. Wat kunnen we hieruit leren? Dat we onze zondige begeerten en leugenachtige invloeden heel grondig uit ons leven moeten uitbannen, anders worden we later toch weer onderuit gehaald. Radicaal zijn is de boodschap. Doorgaan, totdat alle grondgebied veroverd is!

De eindstreep behalen

"...laten ook wij ... afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt. Laat ons oog daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs ..." (Hebreeën 12:1-2)

In de Bijbel zien we diverse keren dat een atletiekwedstrijd als voorbeeld wordt gebruikt voor het volharden in geloof. Het gaat daarbij niet om de honderd meter, maar om het lopen van de marathon. Geen sprintje, maar een levenslange wedloop. De grote uitdaging is om bij de finishlijn te komen. Iemand heeft eens uitgerekend dat van de honderd meest bekende bijbelfiguren heeft maar een op de drie de eindstreep gehaald. Dit noem ik even om ongegrond optimisme de grond in te boren. Want ... zul jij het halen? Of kom je halverwege in de bezemwagen terecht? Niet voor niets zei Jezus meerdere malen:

"Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden." (Matteüs 10:22; Matteüs 24:13)
 Met behouden worden wordt in dit verband niet de wedergeboorte bedoeld. Het gaat om de eindstreep en de toegang tot Gods Koninkrijk aan het einde van het aardse leven, ondanks verdrukking en moeite.

Vrijheid

Overwinning heeft tot gevolg dat we niet langer onderworpen zijn aan

- de omstandigheden van ons leven
- de verlangens van onze oude natuur
- de leugenachtige ideeën die vanuit de samenleving aan ons worden opgedrongen

Naarmate we meer overwinningen behalen over de invloeden van onze oude natuur, zullen we meer de vrijheid van het christen-zijn ervaren. De verlossing, die bij onze wedergeboorte begon, wordt dan steeds meer ingevuld tot een werkelijke vrijheid in het leven van elke dag. Daardoor worden gespannen mensen ontspannen, pessimistische mensen worden optimistisch, en zwakken worden sterk. Dat is het geheim van de opstandingskracht van onze Here Jezus, het geheim van de derde scheppingsdag. Zie ook het volgende hoofdstuk "Bevrijding".

Resultaat van overwinning

Het volk Israël kon pas volledig Gods zegen ervaren nadat ze het beloofde land Kanaän hadden overwonnen. Zo is ook voor nieuwtestamentische gelovigen de overwinning door het geloof de sleutel tot het ervaren van Gods volle zegen. In het volgende overzicht zien we het resultaat van de doorwerking van scheppingsdagen 2a, 2b (afgerond op scheppingsdag 3a):

dag	ziel / hart aspect	bevrijding van	vervangen door	resultaat
2a	verstand	leugen	waarheid	vrede, zekerheid
	geweten	zonde en schuld	reinheid	vrede, blijdschap
2b	gevoel	beheersing door levensomstandigheden	vertrouwen op God	vrede, veiligheid
	waardering	gebondenheid aan verkeerde begeerten	verlangen naar God	dankbaarheid, vrijheid

8. Geestelijke wapenrusting

Teksten over geestelijke wapenrusting

Elke soldaat weet dat zijn gevechtsuitrusting van levensbelang is om de strijd in te gaan. Het bekendste bijbelgedeelte over de geestelijke wapenrusting vinden we in Efeziërs 6:10-20. Paulus legt eerst uit waarom we die wapenrusting zo hard nodig hebben (vs.10-13):

1. De vijand (satan) is sterk en actief.
2. De vijand kent je zwakheden en valt je aan op je vlees. Daar ben je het meest kwetsbaar.
3. Je eigen kracht lijkt misschien heel wat in je eigen ogen, maar is volstrekt ontoereikend. Het is namelijk een geestelijke strijd.
4. Je hebt Gods kracht nodig om effectief te strijden.

Voor alle duidelijkheid: er zijn twee soorten geestelijke strijd:

- de inwendige strijd (een verdedigingsstrijd tegen verkeerde gedachten, gevoelens en verlangens van binnen uit en verleidingen van buitenaf)
- de uitwendige strijd (een aanvalsstrijd tot uitbreiding van het Koninkrijk van God en het machtsgebied van Jezus en het terugdringen van de invloed van de vijandelijk).

In dit bijbelgedeelte gaat het om de inwendige strijd; meestal hebben we dit innerlijke strijd genoemd. Het doel van innerlijke de strijd is niet het verslaan van de vijand, maar het standhouden tegenover verleidingen en beproevingen. Verleidingen en beproevingen staan niet op zichzelf. Een gelovige moet er rekening mee houden dat satan die gebruikt om hem onderuit te halen. Hij heeft eeuwenlang ervaring in dat gemene spel en is er zeer bedreven in. Je hebt beslist hulp van Boven nodig om de situatie helder te kunnen overzien en om te overwinnen.

Doe je wapenrusting aan!

Er staat niet dat wij om een wapenrusting moeten bidden. Hij is er, we moeten hem alleen aan doen (vs 13). We moeten niet vragen of God ons in zijn leger wil plaatsnemen (zoals we zingen in een Opwekkingslied: "maak ons een leger o Heer"), want we zijn al lang gerekruteerd. We moeten niet vragen of God iets wil doen wat Hij al lang gedaan heeft, maar eenvoudigweg onze positie innemen.

De geestelijke wapenrusting bestaat uit (vs 14-18):

1. **gordel van waarheid** (geloofszekerheid: Gods Woord aanvaarden als waarheid van waaruit je denkt en als norm voor je leven)
2. **pantser van gerechtigheid** (ook geloofszekerheid: zeker weten dat je zonden zijn vergeven en dat de gerechtigheid van Christus jou is toegerekend; gereinigd van dagelijkse zonden na schuldbelijdenis)
3. **schoeisel van paraatheid** (om stevig op je voeten te staan), het resultaat van het evangelie dat vrede brengt (stabiel in Gods vrede) zonder goede schoenen zouden je voeten te gevoelig zijn voor stenen en oneffenheden in het terrein waardoor je zou vallen. Met stevig schoeisel blijf je staan onder moeilijke omstandigheden en ben je niet overgevoelig voor reacties uit het vlees (1Kor.15:1-4: staan in het evangelie) (Gal.5:16-17, niet toegeven aan het vlees; Rom.8:5-13)
4. **schild van geloof**, een deel van de wapenrusting dat de doorslag kan geven in de strijd (geloofsovergave besef van eigen onmacht en onbeperkte kracht van God; geloof is de absolute voorwaarde voor overwinning, want daardoor vloeit Gods overwinningskracht in je over (Fil.4:13 in Christus kun je alles); daardoor kunnen de aanvallen van satan je geen schade doen)
5. **helm van het heil** (op Jezus gericht zijn; Jezus betekent: God redt; de bescherming van je denken, een voortdurend besef van Gods bescherming en allesomvattende hulp; het zeker weten dat je alles hebt ontvangen wat je nodig hebt)
6. **zwaard van het Woord** (het actief hanteren van bijbelse waarheden tegenover de leugens, verleidingen en beproevingen, waarmee satan je onderuit wil halen; het vergt oefening om het goed te kunnen hanteren!) Jezus heeft het met succes gebruikt toe Hij verzocht werd in de woestijn.

Behalve het aangehaalde tekstgedeelte zijn er ook andere teksten over wapenrustingen: 1Joh.5:4; Gen.15:1; 2Kor.6:7; 2Kor.10:4; 1Tess.5:8.